

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupen obecným zmocněncem Mgr. D. D., proti žalované: **Vězeňská služba ČR**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření v řízení o ochraně před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2022, č. j. 3A 51/2022-4,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností usnesení, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) výrokem I. zamítl jeho návrh na vydání předběžného opatření a současně výrokem II. osvobodil žalobce od placení soudních poplatků. Konstatoval, že žalobce neprokázal ani neosvědčil, že by bylo potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící újmu, jak je uvedeno v § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud žalobce poučil, že proti výroku I. tohoto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky. Stěžovatel přesto usnesení napadl kasační stížností. Současně požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení o kasační stížnosti.

[2] Podle § 104 odst. 3 písm. c) „s. ř. s.“, je nepřipustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímně upravit poměry účastníků řízení. Z dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že takovým procesním institutem je i předběžné opatření.

[3] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento závěr Nejvyšší správní soud opakovaně potvrdil (viz usnesení ze dne 28. 1. 2004, čj. 1 Ans 2/2003 - 35, č. 762/2006 Sb. NSS,

ze dne 27. 2. 2019, čj. 4 As 403/2018 - 14, anebo rozsudek ze dne 21. 12. 2007, čj. 4 Ads 52/2007 - 145).

[4] Kasační stížnost stěžovatele směřuje právě proti usnesení městského soudu o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Jelikož se jedná o rozhodnutí ze své povahy dočasné, je z přezkumu Nejvyššího správního soudu vyloučeno a kasační stížnost proti němu není přípustná, o čemž byl ostatně stěžovatel městským soudem poučen. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., aniž by se jí mohl věcně zabývat. Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že v tomto řízení posuzoval pouze usnesení o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, nikoliv rozhodnutí městského soudu ve věci samé.

[5] Pro úplnost soud rovněž uvádí, že s ohledem na nepřípustnost kasační stížnosti, která představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, nebylo nutné rozhodovat ani o návrzích žalobce na ustanovení zástupce nebo osvobození od soudního poplatku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, č. 1741/2009 Sb. NSS, usnesení ze dne 30. 10. 2018, č. j. 2 As 311/2018 - 26), neboť by to bylo zjevně bezúčelné. Naopak je povinností soudu takovéto řízení bez dalšího ukončit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48)

[6] Závěrem kasační soud dodává, že byť stěžovatel požaduje „*zrušení usnesení*“, z faktického obsahu kasační stížnosti neplyne, že by směřovala také proti výroku II. napadeného usnesení městského soudu, který je pro stěžovatele příznivý. Proti tomu je však rovněž opravný prostředek nepřipustný, pro tzv. subjektivní nepřipustnost, neboť představuje „*nejpříznivější možný výsledek*“, jakého mohl stěžovatel dosáhnout. Tímto výrokem tedy stěžovateli nemohla vzniknout jakákoliv újma (viz přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, čj. 9 Afs 271/2018 - 52, č. 4024/2020 Sb. NSS).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2022

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu